

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221010076
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221010076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 24.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku **z r u š u j e** rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 24.04.2023 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F. XX, G. C., **o s l o b o d z u j e** spod obžaloby okresného prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 19.06.2020 v čase okolo 01.00 hod. na rómskej osade v D. E., okres C., vonku pri chatrči popisného čísla XX, počas spoločnej oslavy narodenín poškodenej H. I., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom J. F. XXX, G. C., prechodne bytom bez prihlásenia D. E. XX, G. C., ako švagor poškodenej, s ktorou žije v jednej domácnosti, po tom, ako poškodená vyšla vonku z chatrče, kde býva, vyšiel z chatrče vonku tiež, následne pristúpil ku poškodenej H. I. a túto bez dôvodu udrel päšťou do tváre, potom ju zozadu chytil rukami silno na vlasy, tlačiac jej hlavu k zemi medzi nohy tak, aby sa predklonila dopredu a so slovami chcem jebať sa k nej zozadu pritlačil, s čím poškodená nesúhlasila, preto ju udrel päšťou do pravej oblasti tela- rebier, pričom ju druhou rukou stále držal za vlasy a tlačil jej hlavu k zemi, potom jej stiahol legíny a gate po kolená a zozadu na nej vykonal proti jej vôli súlož, čím jej takto svojím konaním spôsobil povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka vpravo s dobou liečenia 7 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 24.04.2023 rozhodol tak, že podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, G. C., oslobodzuje spod obžaloby prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 19.06.2020 v čase okolo 01.00 hod. na rómskej osade v D. E., okres C., vonku pri chatrči popisného čísla XX, počas spoločnej oslavy narodenín poškodenej H. I., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom J.

F. XXX, G. C., prechodne bytom bez prihlásenia D. E. XX, G. C., ako švagor poškodenej, s ktorou žije v jednej domácnosti, po tom, ako poškodená vyšla vonku z chatrče, kde býva, vyšiel z chatrče vonku tiež, následne pristúpil ku poškodenej H. I. a túto bez dôvodu udrel päšťou do tváre, potom ju zozadu chytil rukami silno na vlasy, tlačiac jej hlavu k zemi medzi nohy tak, aby sa predklonila dopredu a so slovami chcem jebať sa k nej zozadu pritlačil, s čím poškodená nesúhlasila, preto ju udrel päšťou do pravej oblasti tela- rebier, pričom ju druhou rukou stále držal za vlasy a tlačil jej hlavu k zemi, potom jej stiahol legíny a gate po kolená a zozadu na nej vykonal proti jej vôli súlož, čím jej takto svojím konaním spôsobil povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka vpravo s dobou liečenia 7 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v neprospech obžalovaného odvolanie okresný prokurátor v zákonnej lehote, pričom v písomnom odôvodnení poukazoval na to, že keď okresný súd oslobodil obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pre zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona, tak použil nesprávny, teda mylný a nezákonný argument, a to písm. a/ pretože to, že sa stal skutok, je úplne zrejmé a jasné, veď aj obžalovaný A. B. priznával sa, že došlo medzi ním a poškodenou k pohlavnému styku, no obhajoval sa tým, že tento pohlavný styk bol zo strany jeho aj poškodenej dobrovoľný, a tak, ak už chcel okresný súd oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, mal použiť § 285 písm. b/ Trestného poriadku, že skutok nie je trestným činom. Odvolateľ však namietal aj samotné oslobodenie obžalovaného poukazujúc na výpoveď svedkyne poškodenej H. I., ktorá uviedla, že dňa 18.06.2020 sa u nej doma oslavovali jej narodeniny. Na oslave bol aj jej manžel, obžalovaný, K. L., M. B., N. O.. Počas oslavy sa požíval alkohol, ale ona, K. L. a M. B. nepili. V čase asi o 22.00 hod. jej manžel išiel spať a M. B. ju poslala do domu K. L., ktorý susedí s ich domom, pre pohár na kávu. Ona išla do uvedeného domu s tým, že K. L. už bola doma, dlho sa u nej nezdržala, iba zobrala pohár a išla preč, ale pred dverami už bol A. B., ktorý ju udrel päšťou do oka, chytil ju za vlasy a ťahal ju za ich dom, kde mali druk, stiahol z nej nohavice, aj gate a došlo medzi nimi k pohlavnému styku, aj keď ona nesúhlasila. Počas styku vyšla von K. L., ale obžalovaný so svojím konaním neprestal. K. začala na neho kričať, či sa nehanbí s tým, že ráno povie všetko jej manželovi. Keď K. začala kričať, obžalovaný ušiel, ona sa obliekla a išla domov k K., kde plakala a potom išla domov k sebe, zamkla dvere a išla spať. Poškodená tiež uviedla, že utrpela nejaké zranenia, ale k zraneniam sa vyjadriť nevie, hospitalizovaná nebola, lieky neužívala, ale v dôsledku toho, že ju obžalovaný bil, nemohla hýbať hlavou, krkom a bolel ju celý bok, takže nemohla chodiť a tvrdila aj, že v čase, kedy ju obžalovaný mal znásilňovať, kričala, aby ju nechal, že ona to nechce, že doma má manžela, kričala o pomoc a na jej krik vyšla vonku K. L. s telefónom a svetlom, takže to všetko videla. Okresný prokurátor vytkol okresnému súdu, že hoci vykonal dokazovanie aj prečítaním výpovede poškodenej z prípravného konania, podstatné rozpory v jej výpovedi nemal za preukázané. Odkazoval na to, že v prípravnom konaní poškodená navyše iba uviedla, že obžalovaný do nej asi päťkrát vnikol, spôsobil jej zranenia, a to otras mozgu, či bolo zistené niečo aj pri gynekologickom vyšetrení, poškodená uviesť nevedela, pretože lekársku správu jej nedali. Uviedla, že nemala vedomosť o tom, že obžalovaný spálil legíny, ktoré mala v ten večer na sebe a tiež uviedla, že trestné oznámenie podala až na ďalší deň okolo obeda, pretože sa bála. Tiež uviedla, že obžalovaný u nej v dome býval asi 2 týždne, nikdy predtým s ním pohlavný styk nemala. Po prečítaní výpovede poškodená uviedla, že na polícii uvádzala, že vie, že obžalovaný spálil jej legíny a tiež tvrdila, že nikdy predtým s obžalovaným pohlavný styk nemala, nikdy mu nehovorila, že sa jej páči, nikdy ho nechcela a ani mu to nehovorila a rovnako tak, ani obžalovaný jej nikdy nehovoril, že sa mu páči a že chce s ňou niečo mať. Trvala na tom, že uvedeného večera alkoholické nápoje nepožila. Podľa prokurátora poškodená teda vypovedala stále rovnako, konzistentne ako na to vo svojom odôvodnení rozsudku okresný súd správne poukázal. Odkazoval aj na výpoveď svedkyne O. I. - matky poškodenej, ktorá uviedla, že na presný dátum si nepamätá, ale v čase asi o 12.00 alebo 13.00 hod., keď bola na nákupe, volala jej dcéra H., ktorá jej povedala, aby pre ňu prišla a keď sa jej pýtala, že prečo, povedala jej, že ju znásilnil A. I., ktorý ju aj bil. Dcére povedala, že pre ňu pošle auto, ale keď sa vrátila domov, jej dcéra už bola u nej. Dcéra jej povedala, že ju znásilnil A. B., že ju aj bil, ťahal za vlasy a ukazovala jej modriny pod okom, na chrbte a plakala a keď jej povedala, aby zavolala políciu, povedala jej, aby to urobila ona. Svoje odvolanie odôvodnil odvolateľ aj odkazom na výpoveď svedkyne L. L. ktorá uviedla, že v dome H. I. bola dňa 18.06.2020 oslava, na ktorej ona a ani jej matka neboli, ale vo večerných hodinách, keď už ležala v posteli, počula, ako niekto vonku vzdychá a tak išla za svojou mamou, aby sa išla vonku pozrieť. S mamou išli vonku spoločne, mama si svietila telefónom a videli, že obžalovaný a H. I. spolu sexujú, boli vyzlečení a jej mama na nich kričala, či sa nehanbia a nato sa obidvaja obliekli a ona s mamou išli domov. Krátko nato k ním prišla H. I., ktorá nič nehovorila, iba mala sklonenú hlavu a jej mama sa pýtala, či sa

nehanbí toto robiť so svojím švagrom. Na H. si všimla, že má pod okom modrinu, žiadne iné zranenia si u menovanej nevšimla. Odvolateľ poukazoval na to, že O. M. I., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, ktorá vo veci vypracovala aj písomný znalecký posudok č. 70/2020 zo dňa 20.10.2020 uviedla, že na obsahu písomne podaného znaleckého posudku trvá a ďalej k veci uviedla, že znalecký posudok vypracovala po preštudovaní trestného spisu, na základe vlastného psychologického vyšetrenia poškodenej, ako aj rozhovoru s poškodenou a uviedla, že úroveň intelektových schopností poškodenej zodpovedá pásmu ľahkej duševnej zaostalosti, ide o mentálny defekt u poškodenej na podklade organického poškodenia mozgu. Vo všeobecnosti poškodená z forenzne psychologického hľadiska v stave nezmeneného vedomia postačujúco dobre vníma realitu. Vzhľadom k mentálnej úrovni možno všeobecnú vierohodnosť poškodenej ohodnotiť ako zníženú, ale v podstatnej časti vie prežité skutočnosti správne vnímať, zapamätať a reprodukovať. Pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, osobnosť poškodenej i vzhľadom k jej mentálnej výbave vo všeobecnosti vykazuje vyššiu snahu pôsobiť lepším dojmom a sociálne žiadúco, jej tzv. Iži skóre možno ohodnotiť ako nadpriemerné, ale z forenzne - psychologického hľadiska možno u poškodenej vylúčiť vedomé skresľovanie prežitej skutočnosti, skôr absentuje psychologicky zrozumiteľný motív k jej vedomej, tzv. Iživej výpovedi v neprospech obvineného. Poukazovala na slabší následok, keď uviedla, že prognosticky však možno skôr vylúčiť trvalo negatívnu prognózu, či prípadnú závažné poškodenie duševného zdravia poškodenej. Odvolateľ odkazoval aj na to, že znalec H. O. H., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý vo veci vypracoval písomný znalecký posudok č. 8/2020 zo dňa 28.09.2020, na hlavnom pojednávaní na jeho písomnom obsahu zotrval a uviedol, že poškodená H. I. kritického dňa utrpela pohmoždenie hlavy s podliatinou nad očnicou vpravo - ľahké zranenie, pohmoždenie hrudníka vpravo - ľahké zranenie a odreniny v pošvovom vchode (gynekologický nález). Pri úvodnom vyšetrení bola predpokladaná doba liečenia 14 dní, vzhľadom na konštatované diagnózy bola konštatovaná doba liečenia do 7 dní. Podľa znalca zistené zranenia vznikli cudzím zavinením. Ak by sa pripustila možnosť, že poškodená spadla alebo bola sotená, tak zranené by boli čelo, nos a možno aj iné časti tváre. Oblasť nad očnicou je typickým miestom, kde poškodený je atakovaný úderom päťou. Znalec uviedol, že znalecký posudok robil asi 3 mesiace po tom, čo zranenia mali vzniknúť a tak vychádzal iba z dostupných lekárskeho nálezov a ako uviedol, v prvotných lekárskeho správach nie sú zaznamenané iné poškodenia tváre a poranenia v oblasti očnice vpravo a hrudníka vpravo, ktoré zranenia môžu zodpovedať inzultu alebo zraňujúcemu podnetu tak, ako je to uvedené v spisovom materiáli. Znalec však uviedol, že na 100 % nemôže vylúčiť ani iný spôsob vzniku popísaných zranení, ako ten, čo uviedol. Pritom odvolateľ sám poukazoval aj na to, že podľa lekárskej správy zo dňa 19.06.2020, poškodená H. I. uvádzala, že bola napadnutá švagrom, dostala úder päťou do tváre, hlavy a hrudníka, no objektívne bolo zistené len povrchové poranenia vlasatej kože hlavy, druh poranenia bližšie neurčený, contusion hrudníka vpravo, otras mozgu s približnou dobou liečenia 14 dní. Podľa lekárskej správy zo dňa 19.06.2020, pacientka prichádza v doprovode polície pre znásilnenie švagrom. Objektívne zistené excoriácie pošvového vchodu, inak gynekologický nález v norme. V neprospech obžalovaného svedčí poškodená H. I., ktorá na rozdiel od obžalovaného tvrdí, že pohlavný styk z jej strany nebol dobrovoľný, styku s obžalovaným sa bránila, snažila sa ho od seba odtláčiť, kričala, ale obžalovaný pokračoval ďalej a ešte ju aj fyzicky napadol tak, že hneď na začiatku ju uderil päťou do tváre, ťahal ju za vlasy, hlavu jej tlačil k zemi. Uviedla, že ona alkohol nepila a tiež uviedla, že pri styku ich videla K. L., ktorá kričala na obžalovaného, že čo to robí a či sa nehanbí. Na druhý deň ráno o tom povedala svojmu, zavolať svojej matke a spolu s manželom a deťmi odišli k jej matke do obce Cigeľka, kde matke porozprávala, ako to všetko prebiehalo a jej matka privolala políciu. Následne na to bola na lekárskom vyšetrení, kde jej boli zistené zranenia, pamätá sa, že mala otras mozgu. Z podstate z týchto dôvodov okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby uložil obžalovanému A. B. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Písomne prostredníctvom svojho obhajcu sa k podanému odvolaniu vyjadril obžalovaný, podľa ktorého, tak znalecké posudky znalcov, ako svedecké výpovede svedkov jednoznačne nepreukazujú opodstatnenosť obžaloby v takom štádiu dôkazov, aby súd mohol dospieť k jednoznačnému konštatovaniu a uznaniu obžalovaného A. B. za vinného, svedecké výpovede svedkov svedčia tak v neprospech obžalovaného A. B. (svedkyňa H. I.), ako aj v jeho prospech (svedkyňa K. L., M. B., L. L., N. O.), pričom on netvrdí, že k pohlavnému styku nedošlo, styk nepopiera, avšak tvrdil tak v prípravnom konaní, ako aj na samotnom pojednávaní, že k styku došlo so súhlasom poškodenej, a preto tvrdí, že je nevinný a spáchanie skutku kladeného mu za vinu popiera, keď napriek tomu, že k skutku malo dôjsť krátko po polnoci dňa 19.06.2020, trestné oznámenie nebolo podané poškodenou hneď po skutku, ale

až v priebehu ďalšieho dňa okolo 15.00 hod., a to matkou poškodenej. Obžalovaný navrhol podané odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, svoju prieskumnú povinnosť tak vykonal na podklade odvolania prokurátora, ako v zmysle ustanovenia § 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku oprávnenej osoby a postupoval pritom v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V prejednávanej veci v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd síce rozhodol správne, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil, no dôvod, na základe ktorého ho oslobodil, nebol v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o odlišný názor strany trestného konania na hodnotenie vykonaných dôkazov, nie je pre súd záväzný, nakoľko súd postupuje pri hodnotení dôkazov na základe zákonného oprávnenia a povinnosti uvedenej v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, a preto, pokiaľ sa súd od názoru hodnotiacej strany trestného konania odchyli, no dodrží pravidlo stanovené v tomto ustanovení Trestného poriadku, nedochádza tým k porušeniu práv tejto strany trestného konania.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005)

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, nebolo potrebné ho v rámci odvolacieho konania dopĺňať a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

Krajský súd na rozdiel od súdu okresného dospel k záveru, že predmetný skutok sa stal, no zistené skutkové okolnosti nenaplnili formálne znaky žiadneho z trestných činov. Napadnutému rozsudku predchádzalo vykonanie dôkazov, v rámci ktorých, s prihliadnutím na povahu odvolacích dôvodov, je namieste poukázať na nasledovné.

Pokiaľ okresný prokurátor poukazuje na údajné neodstraňovanie rozporov vo výpovediach poškodenej, je namieste poukázať na to, že trestné konanie sa riadi zásadou kontradiktórnosti, pričom obžalobu zastupuje práve prokurátor. Okresný súd vytvoril všetky podmienky pre aktivitu prokurátora ako strany trestného konania, ktorý predložiac dôkaz výpoveďou poškodenej v takej dôkaznej situácii mal plný priestor na riadny výsluch poškodenej, vrátane odstraňovania prípadných rozporov v jej výpovediach. Súd nie je oprávnený suplovať túto aktivitu a pokiaľ sa rozhoduje v rámci ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku k zásahu do vykonávaného dokazovania, jeho aktivita nesmie spochybníť skutočnosť, že súd vystupuje ako od strán trestného konania nezávislý a nestranný orgán. V danom prípade súd zabezpečil vykonanie všetkých výpovedí poškodenej, ktoré prokurátor predložil a zároveň umožnil prokurátorovi v závere dokazovania navrhnúť jeho doplnenie, čo ale prokurátor nevyužil. Navyše, popri týchto procesných prekážkach nemožno opomenúť, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s dôveryhodnosťou a nedostatočnosťou výpovede poškodenej primerane vysporiadal. V rámci vykonaného dokazovania odvolací súd nemohol konštatovať, že by hodnotiace úvahy súdu prvého stupňa trpeli logickými nedostatkami, že by vychádzali z nezákonného dokazovania, pričom nezávisle od súdu prvého stupňa musel konštatovať, že proti výpovedi poškodenej, ktoré navyše trpela aj vnútorným nesúladam a aj jej osoba neposkytovala z osobnostného hľadiska záruku hodnovernosti, proti hodnovernosti jej výpovede stálo viacero dôkazov, ktoré zásadne spochybňovali, že by medzi ňou a obžalovaným v inkriminovanom čase a mieste pri danej súložii došlo k násiliu v zmysle trestnoprávnom.

Obžalovaný A. B. počas trestného konania priznal, že medzi ním a poškodenou H. I. došlo v inkriminovanom čase k pohlavnému styku, ale trval na tom, že išlo o obojstranne dobrovoľný pohlavný

styk. K okolnostiam uvádzal aj to, že deň predtým mu poškodená povedala, že keď už bude opitá, pôjde vonku a on má prísť za ňou a budú mať spolu sex. Počas oslavy poškodená okolo neho chodila, žmurkala na neho a aj napriek tomu, že s jej návrhom nesúhlasil, vonku za ňou išiel. Vonku ho poškodená začala obchytkávať, začala sa vyzliekať, bozkávala ho, rozopla mu gombík a hovorila mu, aby s ňou spal a on to urobil, pričom keď „to“ spolu robili, K. L. otvorila dvere, posvietila si na nich, odpľula si a povedala, že či sa nehanbia robiť také veci, ale poškodená pokračovala ďalej, ani sa od neho neodtiahla. Poškodená potom s tým prestala, išla dnu a ráno sa zbalila a išla za svojou matkou. Obžalovaný trval na tom, že poškodená sa nijakým spôsobom nebránila, sama sa vyzliekla a vyzliekla aj jeho. Podľa jeho názoru, všetci v dome požívali alkohol, okrem K. L. a M. B..

Jediná, kto obžalovaného usvedčovala priamo, bola samotná poškodená H. I. /s prezývkou C./, ktorá uvádzala, že dňa 18.06.2020 u nej doma oslavovali jej narodeniny, pričom na oslave bol aj jej manžel, obžalovaný a svedkovia K. L., M. B., N. O.. Tvrdila, že len ona, K. L. a M. B. nepili, pričom po tom, čo asi o 22.00 hod. jej manžel išiel spať a M. B. ju poslala do domu K. L., ktorý susedí s ich domom, pre pohár na kávu, tak tam išla, ale pred dverami už bol obžalovaný, ktorý ju udrel päšťou do oka, chytil ju za vlasy a ťahal ju za ich dom, kde mali druk, stiahol z nej nohavice, aj gate a došlo medzi nimi k pohlavnému styku, aj keď ona nesúhlasila. Poškodená potvrdila, že počas ich pohlavného styku vyšla von svedkyňa K. L., ktorá začala na neho kričať, či sa nehanbí s tým, že ráno povie všetko jej manželovi, pričom keď K. L. začala kričať, obžalovaný ušiel, ona sa obliekla a išla domov k nej, kde plakala a potom išla domov k sebe, zamkla dvere a išla spať a ráno všetko povedala manželovi a svojej matke, ktorej, keď povedala, čo sa jej stalo, tá zavolała políciu. Pritom v prípravnom konaní uvádzala, že trestné oznámenie podala až na ďalší deň okolo obeda, pretože sa bála. Ide o zjavný logický rozpor v jej výpovedi, keďže nemala dôvod sa báť, keďže absenciu strachu dala najavo už tým, ako podľa svedkov reagovala na pohoršenie najmä zo strany svedkyne K. L.. Ide o rozpor vo výpovedi poškodenej v pomerne dôležitej okolnosti, ktorú treba vnímať v súvislosti s tým, že ostatní priami svedkovia potvrdzovali, že poškodená pokračovala v súložii s obžalovaným napriek odhaleniu bez toho, aby využila príležitosť k žiadosti o pomoc, či k inému odporu smerujúcemu k tomu, že bolo zjavné, že sa pri súložii nedobrovoľne podrobuje konaniu obžalovanému. Odkladanie žiadosti o pomoc voči policajným orgánom len umocňuje dôkaz, že poškodená nemala zjavne jasné vo svojom rozhodovaní, ako označí obžalovaného, s ktorým súložila a bola pritom odhalená okruhom jej známych osôb.

Tiež poškodená potvrdila, že policajtom vydala iné gate než tie, ktoré mala na sebe uvedeného večera, pretože bola v šoku a dodala, že obžalovaný veci, ktoré mala na sebe v ten večer, spálil. V prípravnom konaní pritom uvádzala, že nevedela, že obžalovaný spálil legíny, ktoré mala v ten večer na sebe. Ide síce o detail, ale aj v tomto je zrejme, že poškodená je vo výpovedi ako jediná priama svedkyňa nestabilná, odporuje si, pričom nebolo potvrdené, že by na ňu niekto počas trestného konania vplýval s cieľom zasahovať do konzistentnosti jej výpovede.

Poškodená sa pritom na hlavnom pojednávaní nevedela vyjadriť k zraneniam, ktoré mala utrpieť a len uvádzala, že v dôsledku toho, že ju obžalovaný bil, nemohla hýbať hlavou, krkom a bolel ju celý bok, takže nemohla chodiť. Jej výpoveď tiež trpí v tomto smere rozpormi, keď v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný do nej asi päťkrát vnikol, spôsobil jej zranenia, a to otras mozgu. Lekárske správy tiež obsahujú stav, v ktorom poškodená nepopisuje zranenia dostatočne spoľahlivo.

K samotnému svojmu odporu voči obžalovanému pri pohlavnom styku poškodená uvádzala, že v čase, kedy ju obžalovaný mal znásilňovať, kričala, aby ju nechal, že ona to nechce, že doma má manžela, že kričala o pomoc a že na jej krik vyšla vonku K. L. s telefónom a svetlom, takže to všetko videla. Túto jej verziu údajného odporu ale nepotvrdil žiaden z priamych svedkov predmetnej súložie. Naopak, túto jej verziu priamo vylúčili ako pravdivú.

Svedkyňa K. L. totiž uviedla, že u poškodenej bola vtedy oslava narodenín a na rozdiel od tvrdenia poškodenej uviedla, že všetci, čo tam boli, okrem nej a detí, požívali alkohol. Asi po hodine a pol ona s deťmi odtiaľ odišla domov a krátko nato, ako si zdriemla, zobudila ju jej dcéra L. a povedala jej, aby sa išla pozrieť, že pravdepodobne obžalovaný a poškodená medzi sebou niečo majú, pretože počuje ako vzdychajú. Svedkyňa priamo vylúčila, že by počula, aby poškodená niečo kričala, pretože ak by bola kričala, počula by to tak, ako počula, že vzdychajú. Spoločne s L. teda išli vonku, posvietila si telefónom a videla, ako na druku, ktorý má pred domom na koberce, obidvaja vykonávajú pohlavný styk s tým, že od pol pása dole boli obidvaja vyzlečení a tak na nich zakričala, či sa nehanbia, ale oni nič nepovedali a pokračovali ďalej. Svedkyňa uviedla, že aj jej dcéra začala na menovaných kričať, ale ona

ju poslala dnu a domov išla aj ona. Asi po 10 minútach prišli k nej obžalovaný aj s poškodenou s tým, že obžalovaného vyhnala a poškodenej povedala, že ráno všetko povie jej manželovi. Svedkyňa uviedla, že tak obžalovaný, ako aj poškodená, boli opití.

Svedkyňa L. L. potvrdila pravdivosť tohto pozorovania keď uviedla, že vo večerných hodinách, keď už ležala v posteli, počula, ako niekto vonku vzdychá a tak išla za svojou mamou, aby sa išla vonku pozrieť a tak s mamou išli vonku spoločne, mama si svietila telefónom a videli, že obžalovaný a H. I. spolu sexujú, boli vyzlečení a jej mama na nich kričala, či sa nehanbia a nato sa obidvaja obliekli a ona s mamou išli domov. Krátko nato k nim prišla poškodená, ktorá nič nehovorila, iba mala sklonenú hlavu a jej mama sa pýtala, či sa nehanbí toto robiť so svojim švagrom. Aj keď uvádzala, že si všimla, že poškodená má pod okom modrinu, tak toto jej pozorovanie je spochybnené tým, že jej matka poprela, že by také poranenie na poškodenej videla a nevidel ho ani manžel poškodenej, ani nebolo zistené pri prvotnom lekárskom ošetrení. V ostatnom ale nie je dôvod jej neveriť, najmä pokiaľ ide o popis správania sa poškodenej pri a po odhalení, že s obžalovaným táto súložila. Nebolo pritom potvrdené, že by títo svedkovia vypovedali účelovo v neprospech poškodenej.

U svedkyne M. B., sestry obžalovaného, bola upotrebitelná len jej výpoveď z prípravného konania, keďže na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo a odmietla k veci vypovedať. Aj z tejto jej zákonnej výpovede vyplynula absencia dôkazov, potvrdzujúcich verziu poškodenej o násilnej súložii. Uvádzala, že dňa 18.06.2020 sa oslavovali narodeniny poškodenej a všetci, čo tam bývajú, oslavovali, tancovali a pili víno. K. L. alkohol nepila. Svedkyňa uviedla, že v noci bola na záchod a počula hĺkanie a rozoznala hlasy obžalovaného a poškodenej, ktorých videla ako sexujú. Bola od nich vzdialená asi 3 metre a videla, že poškodená bola opretá rukami o drevo, obžalovaný ju držal za vlasy a zozadu s ňou sexoval. Svedkyňa k tomu dodala, že keďže sa hanbila, odišla do chatrče, no neskôr k nej prišla K. L. a povedala jej, aby sa išla pozrieť vonku, čo robí obžalovaný s poškodenou a tak išla vonku s K., ktorá na obidvoch svietila telefónom s tým, že obidvaja „to“ ešte chvíľu robili a potom s tým prestali. K. im hovorila, či sa nehanbia. Obžalovaný si vytiahol nohavice a ušiel, poškodená bola opitá. Svedkyňa uviedla, že na poškodenej si žiadne zranenia nevšimla, iba jej poškodená hovorila, že ju bolí hlava. Pokiaľ ide o jej tvrdenie, že počula hĺkanie, tak to boli také zvuky, ako pri sexe. Poškodená sa jej nestážovala, že jej obžalovaný urobil niečo zlé. Keď sa pýtala poškodenej, prečo ušla A., povedala jej, že si to zaslúži. Svedkyňa tiež uviedla, že videla poškodenú a obžalovaného, že mali sex už aj pred tou oslavou. Potvrdzovala, že kritického dňa nepočula poškodenú volať o pomoc, ak by kričala, určite by to počula.

Možno dodať, že aj ďalší priamy svedok, N. O. v čase prípravného konania, teda časovo bližšie ku skutku, vypovedal v neprospech obžaloby, trval na pravdivosti svojej výpovede a nijako ju nespochybnil na hlavnom pojednávaní a nebol zistený ani prípadný dôvod pre záver o účelovosti jeho výpovede. Potvrdil, že oslavovali poškodenej narodeniny, pili víno s tým, že pili všetci okrem jeho ženy M. s tým, že pila aj poškodená. Uviedol, že si všimol, že H. niekoľkokrát vyšla vonku, ale nevšimol si, aby za ňou išiel vonku aj obžalovaný. Uviedol, že pri styku prichytil obžalovaného a poškodenú on s K., keď videli, ako ju obžalovaný miloval zozadu, poškodená nekričala, iba vzdychala, nohavice mala stiahnuté po kolená, poškodený mal nohavice stiahnuté po zadok. Presnejšie uviedol aj to, že keď v chatrči oslavovali, prišla K. a povedala mu, aby išiel vonku, že uvidí C. s A. a keď vyšli z chatrče, K. na nich zasvietila a on videl, ako obžalovaný držal C. obidvoma rukami za pás, C. bola v predklone, nohavice mala stiahnuté po kolená a obžalovaný mal holý zadok. Potom, čo na nich K. zasvietila, obžalovaný sa obliekol a išiel domov, C. išla ku K.. Svedok uviedol, že nevidel, aby obžalovaný poškodenú udrel a tiež uviedol, že nevidel, aby C. mala monokel večer a nemala ho ani ráno a videl, ako ráno C. pálila tepláky alebo legíny, ktoré mala večer na sebe, obžalovaný nepálil nič. Podľa jeho vedomostí mal C. zbiť v Cigeľke jej brat a uviedol, aj to, že má vedomosť, že C. už v minulosti mala sex s obžalovaným.

Hodnovernosť výpovede poškodenej spochybňuje dokonca aj jej manžel, svedok A. I., ktorý uviedol, že jeho manželka dňa 18.06.2020 oslavovala narodeniny, na oslave bol on, obžalovaný a N. O., pili víno, jeho manželka a sestra nepili. Z jeho výpovede vyplýva, že išiel spať ešte pred skončením predmetnej oslavy narodenín svojej manželky. Ráno medzi 7.00 – 8.00 hod. mu manželka povedala, že ju obžalovaný znásilnil a vyzerala, akoby jej bolo do plaču, hoci v prípravnom konaní uvádzal, že jeho manželka mu povedala ráno, že s obžalovaným mali spolu sex, že ju obžalovaný ťahal nasilu, ale aby ju aj fyzicky napadol, to mu nepovedala. Trval ale na tom, že žiadne zranenia na nej nevidel, ani ráno. Pritom tento svedok prezentoval absenciu pomstyctivosti voči obžalovanému, ako svojom bratovi, ktorý súložil s jeho manželkou, poškodenou, čo zvyšuje hodnovernosť výpovede tohto blízkeho príbuzného obžalovaného a poškodenej.

Svedkyňa O. I., ako matka poškodenej, sa o skutku dozvedela výlučne z verzie od svojej dcéry, poškodenej. V tomto smere neznamená zásadný dôkaz, keďže neobstojí voči stabilným, viacnásobným výpovediam vyššie uvedených priamych svedkov zásadne spochybňujúcich verziu poškodenej o údajnom násilí pri súloží, s ktorým by poškodená nesúhlasila.

Keď znalkyňa O. M. I. uviedla, že pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, osobnosť poškodenej i vzhľadom k jej mentálnej výbave, vo všeobecnosti vykazuje vyššiu snahu pôsobiť lepším dojmom a sociálne žiaduco, jej tzv. Iži skóre možno ohodnotiť ako nadpriemerné, tak síce vyslovuje, že skôr absentuje psychologicky zrozumiteľný motív k jej vedomej tzv. Iživej výpovedi v neprospech obvineného, zároveň ale aj poukazuje na to, že u nej je prítomné prežívanie pocitov hanby, strachu a že sa cielene sa sociálne izoluje. Nemožno prehliadnuť, že poškodená až na druhý deň oznámila svojmu manželovi, že mala styk s jeho bratom a že išlo o násilie z jeho strany. Ak to spojíme s rovnakým svedectvom svedkov, ktorí osobne videli a počuli, ako sa poškodená správa pri súloží s obžalovaným a ako sa tento správa tiež, a ktorí vylúčili, že by kričala o pomoc, či inak prejavovala odpor a namiesto toho aj po odhalení pokračovali v súloží, nie je skutočne vylúčené, že poškodená vypovedá účelovo, v snahe pôsobiť ako obeť násilia, že vedome prispôbuje svoju výpoveď tvrdiac, že súlož prebehla s jej nesúhlasom.

Aj keď H. O. H., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý vo veci vypracoval písomný znalecký posudok č. 8/2020 zo dňa 28.09.2020 uviedol, že poškodená H. I. kritického dňa utrpela pohmoždenie hlavy s podliatinou nad očnicou vpravo - ľahké zranenie, pohmoždenie hrudníka vpravo - ľahké zranenie a odreniny v pošvovom vchode (gynekologický nález) a tieto zranenia vznikli cudzím zavinením, tak zároveň uviedol, že znalecký posudok robil asi 3 mesiace po tom, čo zranenia mali vzniknúť a že tak vychádzal iba z dostupných lekárskeho nálezov, pri ktorých potvrdil, že v prvotných lekárskeho správach neboli zaznamenané iné poškodenia tváre a poranenia v oblasti očnice vpravo a hrudníka vpravo, ktoré zranenia by síce mohli zodpovedať inzultu, no zároveň nemohol vylúčiť ani iný spôsob vzniku popísaných zranení, ako ten, čo uviedol. Neostáva iné, aj s ohľadom na výpoveď manžela poškodenej, ktorý si na nej nevšimol poranenia, hoci s ňou bol v relatívne krátkom čase po skutku, keď mu zároveň potvrdila, že súlož bola zo strany obžalovaného násilná, ako v prospech obhajoby zohľadniť, že lekárskeho nález prvotný, uvedený v lekárskeho správe zo dňa 19.06.2020, kde síce poškodená H. I. lekárovi uvádzala, že bola napadnutá švagrom, dostala úder päťou do tváre, hlavy a hrudníka, no objektívne boli zistené len povrchové poranenia vlasatej kože hlavy, druh poranenia bližšie neurčený, contusio hrudníka vpravo, otras mozgu s približnou dobou liečenia 14 dní, že uvedené dôkazy nevyklučujú verziu, že poškodená nebola úderom prinútená k súloží a že zranenia nepochybne objektivizované vznikli výlučne pri súloží, ktorá na danom mieste plnom prekážok prebehla zo strany obžalovaného len za použitia dôraznejšej sily, no v skutočnosti v rámci ochoty poškodenej k súloží s ním.

Miesto činu je preukázané zápisnicou o ohliadke miesta činu a pripojenou fotodokumentáciou, z ktorej je zrejme, že miesto činu sa nachádza na rómskej osade, kde sú oproti sebe postavené chatrče, medzi ktorými je úzky, asi dvojmetrový priestor. Po ľavej strane sú jednokridlové dvere s drevenou stenou, pred stenou za dverami je postavený drevený oblúkový rám, na ktorom sú prehodené koberce. Na mieste činu neboli síce zaistené žiadne stopy, ale je zrejme, že vo veci vypočutí svedkovia, ktorí, ako uviedli, že videli súlož obžalovaného s poškodenou, mohli mať a evidentne mali takú možnosť a nebránilo im nič vo výhľade, keď napriek noci vedeli presne, že ide o súlož poškodenej a obžalovaného, ktorých osobne poznali.

Skúmanie zaistených textilných zvrškov neprinieslo žiadne dôkazy o násilnom vykonaní súložie. Navyše, neprispelo k hodnoteniu hodnovernosti výpovede poškodenej v jej prospech, keď sama uviedla, že aj keď k znaleckému skúmaniu bolo predložené ženské spodné prádlo, ktoré mala vydať poškodená H. I., tak táto poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že nohavičky, ktoré predložila na skúmanie, nie sú tými nohavičkami, ktoré mala uvedeného večera na sebe, keďže bola v šoku a tak vydala iné spodné prádlo.

Ani prehliadka tela obžalovaného A. B. a pripojená fotodokumentácia zo dňa 19.06.2020 nie sú pozitívnym dôkazom o údajnom násilí obžalovaného pri predmetnej súloží voči poškodenej. Také dôkazy nevyplývajú ani zo zápisnice zo dňa 17.10.2020 o prehliadke tela poškodenej H. I., ktorej boli odobraté stery z okolia úst a bol jej odobratý bukálny ster pre účely trestného konania.

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov, pričom podľa § 199 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Objektom tohto trestného činu je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Predmetom útoku v oboch alternatívach jeho spáchania je osoba ženského pohlavia. (porovnaj R 17/1982, str. 123 a nasl.) Nezáleží na spôsobe života ženy, na jej povesti, ani na tom, či ide o ženu pohlavne nedotknutú. Môže ísť aj o ženu, s ktorou páchatel v minulosti mal pohlavný styk, prípadne s ňou žije v manželstve alebo ako druh. (porovnaj R 97/1955)

Za súlož treba pokladať spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému ukojeniu. (porovnaj R 6/1984)

Za násillie v zmysle § 199 ods. 1 súdy správne považujú použitie fyzickej sily zo strany páchatel'a za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložie proti jej vôli. Pre naplnenie znaku hrozba bezprostredného násillia by muselo ísť o takú hrozbu, z ktorej je zrejmé, že násillie bude použité okamžite, ak sa napadnutá žena nepodrobí vôli útočníka. (porovnaj R 17/1982)

Donútením ženy k súložiu sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy alebo podľahnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu, so zreteľom na to, že jej páchatel za použitia násillia alebo hrozby bezprostredného násillia nedal žiadnu možnosť odpor prejavíť. Výsledkom takého konania je, že žena po vyjadrení vážne mieneného nesúhlasu a po prejavenom odpore upustí od ďalšieho odporu pre svoju vyčerpanosť, zrejmú beznádejnosť alebo z odôvodneného strachu, že páchatel svoju hrozbu bezprostredného násillia vykoná.

Ak však odpor ženy nebol mienený vážne a ak bol len predstieraný, nejde o donútenie. O donútenie nejde ani v tom prípade, ak síce žena spočiatku odpor kladie, ale neskôr so súložou súhlasí.

O zneužitie bezbrannosti ide vtedy, ak sa žena bez pričinenia páchatel'a nachádza v takom stave, v ktorom vzhľadom na okolnosti činu nie je schopná prejavíť svoju vôľu, pokiaľ ide o pohlavný styk s páchatel'om, prípadne v ktorom nie je schopná klásť odpor proti jeho konaniu. Ide predovšetkým o stav bezvedomia, mdlobu, požitie alkoholických nápojov alebo omamných látok, stav choroby, ale aj stav, keď je žena spútaná alebo keď sa pre svoju fyzickú neschopnosť nemôže brániť, ďalej ak pre duševnú chorobu nechápe význam páchatel'ovho konania.

Vykonaným dokazovaním teda nebolo potvrdené, že by pri predmetnej súložii medzi obžalovaným a poškodenou došlo k násilliu v trestnoprávnom ponímaní. Bolo opakovane a priamo rôznymi svedkami vylúčené tvrdenie poškodenej, že by fyzicky či verbálne prejavovala odpor voči tomu, že s ňou obžalovaný súložii a nebolo preukázané ani to, že by pri súložii bola poškodená v stave bezbrannosti. Nebolo potvrdené ani, že by kričala a tak prejavovala nesúhlas k súložii. Bolo potvrdené, že pri súložii vydávala len zvuky súložiacej osoby a neoznámila svoj údajný odpor ani vtedy, keď bola prichytená pri tejto súložii. Oznamenala verziu o údajnom násillii nie bezprostredne, pričom jej nič nebránilo bezprostredne o násillii svedčiť, keďže už vtedy bola v kontakte s rôznymi osobami. Objektívne zistené zranenia pritom mohli vzniknúť aj pri samotnom pohlavnom styku, a to vzhľadom na miesto a ďalšie podmienky, v ktorých k súložii došlo.

Znalec v znaleckom posudku na základe výsledkov vyšetrení poškodenej uvádza zranenia, ktoré mala poškodená utrieť a uvádza aj najpravdepodobnejší mechanizmus ich vzniku, keď sa prikláňa k tvrdeniam poškodenej, ale na druhej strane ani nevylučuje inú možnosť vzniku zranení, než udáva poškodená. Je potrebné uviesť, že síce zranenia u poškodenej boli objektívne zistené, bol zistený aj najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku týchto zranení, na druhej strane, okrem tvrdenia samotnej poškodenej H. I., neexistuje žiadny dôkaz preukazujúci, že vzniknuté zranenia jej spôsobil práve obžalovaný, čo obžalovaný odmieta, aby poškodenej nejaké zranenia spôsobil. Gynekologickým vyšetrením u poškodenej boli objektívne zistené odreniny v pošvovom vchode, ktoré vzniknuté zranenie vzhľadom na spôsob, akým pohlavný styk prebiehal a kde prebiehal za okolnosti, že obaja boli pod vplyvom alkoholu, tiež jednoznačne nenasvedčujú tomu, aby došlo k súložii bez súhlasu poškodenej.

Z konania obžalovaného, ani z iných skutočností preukázaných v predmetnom trestnom konaní, teda nevyplýval nepochybný a k jedinému záveru smerujúci stav, že by bol zistený skutkový stav, na základe ktorého by bolo možné nepochybné dospieť výlučne k právnym úvahám odôvodňujúcim podanú obžalobu v otázke násilného vykonania pohlavného styku obžalovaného na poškodenú. Použitie zásady „in dubio pro reo“ prichádza do úvahy len vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.11.2014, sp. zn. 3Tdo 58/2014)

Pochybnosťami sa v tomto prípade majú na mysli pochybnosti skutkového, nie právneho charakteru. Daná zásada sa v praxi prejavuje tak, že pokiaľ orgány činné v trestnom konaní nezistia skutkový stav veci dostatočne bez akýchkoľvek pochybností, má sa zato, že rozhodnutie musí byť vydané vždy v prospech obvineného. Jednoducho povedané, ak má súd čo i len najmenšiu pochybnosť o vine obvineného, povinnosťou súdu je rozhodnúť v jeho prospech. Táto zásada je neoddeliteľne spätá aj s ďalšou zásadou, a to zásadou prezumpcie nevinoty. Pred súdom sa musia preukázať všetky skutočnosti tak, aby neexistovali dôvodné pochybnosti.

Pri interpretácii práva pritom vo verejnom práve platí zásada „in dubio pro liberate“ /v pochybnostiach v prospech slobody resp. oslobodenia/, podľa ktorej majú súdy v prípade pochybnosti o výklade práva interpretovať právo v prospech slobody jednotlivca /a teda nie v prospech verejnej moci/.

Vyššie uvedené skutočnosti, keďže vedú k viacerým alternatívam, odôvodňujú v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ktorá vychádza zo zásady prezumpcie nevinoty uvedenej v § 2 ods. 4 Trestného poriadku, vykladať ich ako celok v prospech obžalovaného a zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia.

Nebolo teda nepochybné zistené splnenie všetkých podmienok pre uznanie obžalovaného vinným z nejakého trestného činu. Z týchto dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na rozdiel od súdu prvého stupňa uzatvoril, že predmetný skutok nie je trestným činom.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.